

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116222420
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116222420.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Janky Benkovičovej, vo veci starostlivosti o maloletú M. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom ako matka, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R. R., so sídlom W. X, R. R., dieťa rodičov - matky Q. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom O. V. XXX, XXX XX G. a otca C. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom T. XXXX/XX, XXX XX R. R., o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 36P/219/2016-67 z 22. septembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom z 22. septembra 2017 uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej M. D., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletá“, resp. „maloleté dieťa“) zvýšeným výživným zo sumy 125,-Eur mesačne, na sumu 140,-Eur mesačne, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01. 11. 2016 (prvý výrok). Zročné výživné za obdobie od 01. 11. 2016 do 22. 09. 2017 na maloletú vo výške 165,-Eur súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v 15,-Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok). Okresný súd ďalej konštatoval, že týmto zároveň dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 31P/109/2010-106 zo dňa 29. 10. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoP/67/2010-130 zo dňa 27. 01. 2011 vo výroku o výživnom na maloletú M. D. (tretí výrok). O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania (štvrtý výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že naposledy bola určená vyživovacia povinnosť na maloletú M. D. rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/109/2010 - 106 zo dňa 29. 10. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoP/67/2010 - 130 zo dňa 27. 01. 2011 a to tak, že otec bol povinný prispievať na výživu maloletej zvýšením výživným zo sumy 3 000,- Sk na sumu 125,- Eur mesačne od 30. 04. 2010 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, zročné výživné za čas od 30. 04. 2010 do 29. 10. 2010 vo výške 150,83 Eur bol otec povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk matky. V prevyšujúcej časti bol návrh matky zamietnutý.

V čase poslednej úpravy maloletá navštevovala N. ročník základnej školy. Otec maloletej (ďalej aj „otec“) mal za zdaňovacie obdobie v roku 2009, podľa potvrdenia Daňového úradu Banská Bystrica, príjmy z podnikania vo výške 8 264,- Eur, výdavky 3 604,79,- Eur a základ dane 4 599,85,-Eur ročne. Matka maloletej (ďalej aj „matka“) dosahovala zárobok cca 1 000,- Eur mesačne. Z jej vzťahu s druhom G. T. sa matke dňa XX. XX. XXXX narodil maloletý M. T.

V súčasnosti má maloletá XX rokov, navštevuje X. ročník základnej školy na A. ulici. Matka má v súvislosti s návštevou školy na maloletú bežné výdavky, ktoré sa v súvislosti so začiatkom školského roka zvýšili. Zdravotný stav maloletej je dobrý. Je vedená v D. ambulancii. Nenavštevuje žiadne spolplatnené krúžky.

Podľa názoru prvoinštančného súdu od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa a to najmä tým, že zmenou ekonomickej situácie došlo k zvýšeniu cien obuvi, šatstva, potravín a nákladov na bývanie. Matke sa teda zvýšili výdavky spojené s výchovou, výživou, ošatením, obutím, krytím školských, športových a kultúrnych potrieb dieťaťa.

Otec v súčasnej dobe pôsobí ako konateľ spoločnosti F., s.r.o., R. R., t.j. teda vykonáva podnikateľskú činnosť s tým, že podľa jeho vyjadrenia jeho hrubý mesačný príjem predstavuje sumu 320,- Eur, iný príjem nemá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletého syna C. a to vo výške 150,- Eur mesačne. Býva v trojizbovom byte, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Dlh na výživnom nemá. Na maloletú prispieva pravidelne sumou 125,- Eur mesačne. Taktiež zakupuje maloletej aj nad rámec výživného podľa jeho vlastného vyjadrenia, darčeky na sviatky, meniny, narodeniny, Vianoce a podobne. Pri určovaní samotnej výšky výživného okresný súd uviedol, že vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 75 odsek 1, prvá veta Zákona o rodine, t. j. z odôvodnených potrieb, veku dieťaťa, ako aj možností, schopností a majetkových pomerov otca a zvýšil výživné zo sumy 125,- Eur mesačne na sumu 140,- Eur mesačne. Okresný súd konštatoval, že matka má zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletej. Je zamestnaná ako A. H. G. E., D. E. F.. Jej priemerný čistý mesačný príjem je vo výške 629,07 Eur, iný príjem nemá. Taktiež má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi M. T.. Býva v rodinnom dome, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve spolu s jej partnerom G. T., ktorý poberá výsluhový dôchodok vo výške 340,- Eur, pracuje v spoločnosti G. D., a.s.. Jeho priemerná čistá mesačná mzda predstavuje sumu 738,98 Eur. Matka uhradza maloletej poistné v sume 18,40 Eur a taktiež E. sporenie v D. E. E. mesačne vo výške 50,- Eur.

Okresný súd pri zvyšovaní výživného prihliadal aj na to, že otcom uvedený príjem nie je vyčíslením jeho skutočného príjmu, avšak na druhej strane si otec plní svoje rodičovské povinnosti v rámci platenia výživného a na maloletú prispieva aj nad rámec výživného. Otec sa s maloletou stretáva a maloletá býva aj v jeho domácnosti. Podľa názoru okresného súdu zvýšené výživné zodpovedá veku a potrebám maloletého dieťaťa, ale aj schopnostiam otca, ktorý sa môže podieľať na výžive maloletého dieťaťa. Okresný súd potom zvýšil výživné od dňa 01. 11. 2016, t.j. od prvého dňa mesiaca, v ktorom bol podaný návrh matky na zvýšenie výživného.

Matka žiadala zvýšiť výživné späťne od dňa 01. 09. 2016. Riadny návrh na zvýšenie výživného matka podala až 16. 11. 2016. Okresný súd uviedol, že otec si v danom prípade plnil zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletej, pričom matke nebránila objektívna prekážka v podaní návrhu na zvýšenie výživného, preto okresný súd zvýšil výživné počnúc dňom 01. 11. 2016, t.j. od prvého dňa mesiaca v ktorom bol matkou podaný návrh na zvýšenie výživného.

Otcovi vzniklo zročné výživné za obdobie od 01. 11. 2016 do 22. 09. 2017 (t.j. do rozhodnutia vo veci samej) na maloletú vo výške 165,- Eur (11 mesiacov x 15,- Eur, ktoré predstavujú rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným vo výške 125,- Eur a zvýšením výživným na sumu 140,-Eur), ktoré súd prvej inštancie otcovi povolil splácať v 15,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným.

Okresný súd konštatoval, že týmto zároveň dochádza k zmene predchádzajúceho rozhodnutia ohľadne výšky výživného na maloletú M. D., a to rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/109/2010 - 106 zo dňa 29. 01. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z č.k. 16CoP/67/2010 - 130 zo dňa 27. 01. 2011 vo výroku o výživnom na maloletú M. D..

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj, „CMP“).

2. Proti rozsudku okresného súdu matka podala včas odvolanie. V odvolaní namietala, že okresný súd v rozsudku nesprávne uviedol sumu inkasa 820,- Eur, hoci v návrhu uviedla inkaso vo výške cca 80,- Eur. Súd prvej inštancie vychádzal nesprávne z jej zárobku vo výške 1000,- Eur, hoci nikdy takýto príjem nedosahovala. I v odôvodnení rozsudku č.k. 31P/109/2010-106 zo dňa 29. 10. 2010 je jej priemerný mesačný čistý príjem uvedený vo výške 400,- Eur a nie 1000,- Eur. Návrh na zvýšenie výživného podala po 7 rokoch. Maloletá má v súčasnosti XX rokov, neustále rastie, preto potrebuje šatstvo i obuv ženskej veľkosti. Od r. 2007 do r. 2013 pravidelne sporila na E. sporenie mesačne po 33,10 Eur. V súčasnosti už neprispieva, pretože finančne situáciu nezvláda. Platí maloletej poistné mesačne vo výške 18,40 Eur a raz ročne vo výške 15,93 Eur. Ďalej platí maloletej všetky výdavky v škole, zvýšené výdavky má s rastom maloletej, so stravou, nákladmi na ošatenie, obuv. Aktuálne je zamestnaná na G. E., L. D. E. F., kam dennodenne dochádza motorovým vozidlom. Mesačne má náklady na benzín vo výške 45,- Eur. Jej priemerný mesačný plat je vo výške 534,- Eur, vrátane daňového bonusu na dve maloleté deti, ďalej poberá prídavok na deti v sume 47,04 Eur a otec jej platí výživné vo výške 125,- Eur.

V návrhu žiadala zvýšiť výživné na sumu 170,- Eur a uloženie povinnosti otcovi platiť poistné vo výške 18,40 Eur mesačne a E. sporenie vo výške 50,- Eur, eventuálne platiť výživné v sume 240,- Eur mesačne (ak otcovi nebude uložená povinnosť platiť poistné a E. sporenie).

Podľa jej názoru otec nemá mesačný príjem vo výške 320,- Eur. Otec ani nepredložil mesačné výpisy z bankových účtov, z ktorých by sa dalo relevantne zistiť, či tvrdenia otca sú pravdivé. Ak by bol v núdzi, nenastáhal by do bytu priateľku s jej deťmi. Je taktiež nelogické, že na maloletého C. platí suma 150,- Eur, ktorý je vo veku X-X . rokov a na maloletú M. 140,- Eur, hoci má o XX rokov viac ako maloletý. Náklady na XX ročné dieťa sú oveľa vyššie ako náklady na X ročné dieťa.

Zvýšenie po 7 rokoch o 15,- Eur považuje za neadekvátne. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a „zmenil“ rozsudok okresného súdu tak, že zvýši výživné na sumu 240,- Eur mesačne, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k jej rukám, počnúc dňom 01. 11. 2016. Zároveň navrhla opraviť odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu ohľadne výšky inkasa a jej predchádzajúceho príjmu.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol zmeniť rozsudok prvoinštančného súdu s prihliadnutím na vek a potreby maloletej. Uviedol, že od predchádzajúcej úpravy výživného uplynula doba sedem rokov, maloletá je vekovo staršia, navštevuje X. ročník základnej školy, a teda je nepochybné, že matke sa zvýšili výdavky na uspokojovanie potrieb maloletej.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že súhlasí s rozsudkom okresného súdu. Nie je v jeho možnostiach platiť vyššie výživné. Nežije v domácnosti s inou ženou ani s dvomi maloletými deťmi. Všetky náklady na bývanie znáša sám.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom odvolaním § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníkov, ktoré im poskytuje Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok. O procesnú vadu ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva.

7. Primárnou povinnosťou súdu v civilnom procese je postupovať tak, aby bola zaistená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že primárnou povinnosťou súdu v civilnom konaní je postupovať tak, aby bola zaistená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci.

9. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1, 3 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „ZR“), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. V zmysle záverov aplikačnej praxe treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len prípady, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej

povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom súdnom spise vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu. Tým je odôvodnená požiadavka na dôkladné zistenie skutkovej situácie v rámci konaní o výživnom. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcom rozhodnutiu súdu. Z daného vyplýva, že existenciu zmeny, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia, posúdi súd a to porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného a to v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia.

11. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd mohol existenciu zmeny, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia, objektívne posúdiť jedine porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného a to v čase skoršieho rozhodnutia, ktoré je možné zistiť jedine z obsahu spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/109/2010 a pomerov v čase nového rozhodnutia.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že okresný súd opomenul počas prvoinštančného konania pripojiť spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/109/2010, a teda náležitým spôsobom nemohol zistiť všetky právne relevantné skutočnosti, ktoré existovali v čase predchádzajúcej úpravy výživného na maloletú.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd dôsledne nezistil majetkové, zárobkové pomery a osobné pomery otca, jeho potenciálnu životnú úroveň, počet a rozsah vyživovacích povinností, a to výsluchom otca.

14. Zároveň odvolací súd konštatuje, že v spise chýbajú dôkazné prostriedky, ktoré by objektívne preukazovali komplexné majetkové pomery účastníkov (napr. ohľadne vlastníctva k nehnuteľnostiam, vlastníctva hnutelných vecí väčšej hodnoty, vlastníctva motorových vozidiel, výpisy z bankových účtov otca), hoci skúmanie komplexných majetkových pomerov účastníkov je z hľadiska rozhodovania súdu zásadnou okolnosťou, a teda je potrebné túto zásadnú skutočnosť preukázať náležitým, objektívnym spôsobom. Taktiež okresný súd opomenul pripojiť príslušné súdne spisy, týkajúce sa maloletých detí, ku ktorým majú rodičia ďalšie vyživovacie povinnosti.

15. Pretože okresný súd týmto spôsobom nepostupoval, je možné konštatovať, že nedostatočne zistil skutkový stav potrebný pre objektívne a správne rozhodnutie vo veci.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu jedine primerané odôvodnené súdne rozhodnutie umožní účastníkom konania oboznámiť sa so samotným výsledkom rozhodnutia, ale tiež pochopiť dôvody, na ktorých bolo založené, a zároveň len rozhodnutie spĺňajúce uvedené podmienky je preskúmateľné v inštančnom postupe, preto rozsudok, ktorý neobsahuje základné atribúty, je možné považovať za závažný zásah konajúceho súdu do práva účastníka na súdnu ochranu, pričom daný zásah v tejto fáze konania (odvolacieho konania) je možné odstrániť len zrušením napadnutého rozsudku pre jeho nepreskúmateľnosť.

17. Na základe uvedeného, pretože okresný súd nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, pričom okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako rozsudok okresného súdu zrušiť v celom rozsahu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní postupovať vo vyššie naznačenom smere, t.j. ustáli, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa a rodičov, či došlo k takej zmene pomerov, ktorú možno chápať ako podstatnú oproti pôvodným okolnostiam, pričom okrem hore uvedených skutočností zistí výšku mesačných nákladov na dieťa v súvislosti s aktuálnymi potrebami maloletej; aktuálne majetkové pomery a zárobkové schopnosti a možnosti rodičov (subjektívne a objektívne podmienky); ich životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností a ich výšku; plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a starostlivosťou o domácnosť, ktorej je dieťa členom; plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určený súdnym rozhodnutím. Následne súd prvej inštancie opätovne rozhodne o eventuálnom zvýšení výživného na maloletú vrátane zročného zvýšeného výživného.

19. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 CSP).

20. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).